

A KÖNYVEVANGÉLISTA

1927

„Mily szépek a hegyeken az örömondónak a lábai, aki békességet hirdet, jót mond, szabadulást hirdet, aki mondja Sionnak: Uralkodik a te Istened!” Ésa. 52, 7.

Augusztus

A forgalom.

Évekkel ezelőtt közel házunkhoz egy kis szatócás üzlet nyílt meg. Eleinte üzlete meglehetősen üres volt, de azt a néhány árút amivel bírt, oly előzékenységgel kínálta, és oly szolid áron adta, hogy a szomszédházak gazdasszonyai hozzászoktak és nála vásároltak. Évek múltával a kereskedő üzlete megváltozott. Szép cégtáblái voltak, üzlete ragyogott a tisztaságtól és áruval jól felszerelt volt. Neve ismert volt a környék háziasszonyainál és vevői bizalommal vásárolták tőle napról napra ugyanazt az árút. Ez a kereskedő lassan behálózta üzleteivel az egész környéket és ma nagy üzlettel bír és forgalma a nyitás óta megtízszerezedett, meghússzorosodott. Mi a titka e kereskedőnek? Tudott vevőket szerezni és meg is tudta őket tartani!

Az adventi mű évtizedekkel ezelőtt egész kicsiben kezdődött, azzal a céllal, hogy behálózza idővel az egész világot. Jelenleg útban vagyunk a cél felé az evangéliumi, könyvterjesztő és orvosi munkában egyaránt. A kérdés részünkre az, meg fogunk-e maradni ezen elvek mellett, amelyeknek segítségével ezen mozgalom elindult és ilyen csodálatosan fejlődött. Melyek ezek az elvek: szerénység, előzékenység, bátorság, kitartás, becsületesség és jönnek mind magasabb vezérelvek, a szent hit, az Isten és emberszeretet. Ez képezi részben a keresztény könyvtáros belső felszerelését.

A könyvevangélista munkának két oldala van: a lelki és a kereskedői. Jézus egyik mondása csodálatos kapcsolatot képez a kettő között: «Menjete el széles e világra.» Hogy Jézus maga adja e parancsot, az egészen valóságossá teszi a könyvterjesztő munkát is. A könyvterjesztő, aki az evangélium bármely részét tartalmazó könyveivel járja a családokat, a Krisztus megbizottja és evangéliumi missziót tölt be. «Széles e világra» jelenti a

mi célunkat, akár prédikátorok, akár könyvterjesztők, akár orvosok, akár tanítók legyünk és mi meg nem állhatunk addig, amíg az egész világra el nem értünk. Ez számunkra kereskedői nyelven *nagyobb és mindig nagyobb forgalmat jelent!* Nos, hogyan érhetünk el nagyobb forgalmat a könyvterjesztő munkában? Ugyanazon elvek mellett, amelyek a fenti kereskedőt érvényesülésre juttatták.

Kevés ember született e földre, aki minden foglalkozásban eredményes. Nem mindenki alkalmas prédikátornak, nem mindenki tud könyvet árulni, nem mindenki tud tanítani. De aki közületek szereti a könyvevangélista munkát, akit Isten a munkában megáldott, akinek ha nem is mindjárt, de szorgalom, kitartás és tanulás árán, hacsak közepes eredménye volt, az igyekezzék *nagyobb forgalmat* csinálni. Csak úgy fogjuk Magyarországot ledolgozni, csak úgy fogjuk az egész világot bedolgozni, ha minden egyes könyvterjesztő a maga hatáskörében *nagyobb forgalomra* törekszik. Ezt a jelmondatot valahogy fel kellene írni minden könyvesomagra. Ez előttünk kellene lebegjen munka közben. Ez fel kellene keltsen bennünket, midőn az ágy marasztal. Ezt kellene halljuk, midőn valaki vagy valami vissza akar tartani a napi 8 órai munkától. *Nagyobb forgalmat* Jézusért és embertársainkért! Szinte ijesztő, hogy mily lázas készülődéssel készülnek egy nagyobb háborúra a nemzetek. Nem kellene e ugyan ilyen lázas sietséggel dolgozni a hármass angyali üzenetet terjesztő nyomdákknak? Ha igen, úgy több megrendelésre van szükségünk.

Kis magyar nyomdákban még csak egy sajtó dolgozik, pedig szükség volna még egy második gépre, de ahhoz pénz kell. Hogy pedig a szükséges összeg előteremtessék, *nagyobb forgalmat* kell a Kiadónak elérni.

80 könyvevangélista szorgalmasan dolgozik. Juliusban 21 könyvevangélista érte el a

ka-
ták.

Eredmény
9.— P
0.— «
2.— «
1.— «
7.— «
10.— «
6.— «
10.— «
36.— «
44.— «

Eredmény
88.— P
03.— «
99.— «
58.— «
76.— «
43.— «

let:

Eredmény
119.— P
254.— «
199.— «
410.— «
372.— «

összesen

1927

	pengő
2	3,608.25
1	3,708.50
1	3,331.32
4	10,648.07

munkacélt, illetve az óracélt. Nem volna-e jó kedves Testvéreim egy eredmény-célt is kitűzni, mondjuk 300 pengő havi bevétellel és azután minden erővel, hittel és ésszel odatörekedni, hogy azt el is érjük?

Lassan kimegyünk a nyári hónapokból. A magyar buza és termény be lesz takarva nemsokára. Menjünk most ki a munkaterületre egy nagy céllal: «Nagyobb forgalmat» csinálni!

Egy ujjonon épült villa tövébe egy kicsiny repkény-tókékat ültettek. Évek multak és a repkény nőtt és futott. Egyedül álló szálakat bocsátott a nagy szürke fal minden irányába. És azután kezdte a közötte lévő űrt zöld ágai-val betölteni, mígnem évek multán az egész fal zölddel volt benöve.

Dolgozzunk lelkesedéssel kedves Testvéreim, kiki a maga munkájában és a maga területén, addig, amíg be nem dolgozzuk és át nem dolgozzuk azt, ugy arnyira, hogy a reménység evangéliuma befutotta területünket. Addig is legyen célunk: *Folyton növekvő forgalom!*

Sohlmann Károly

A könyvbemutató.

Vásárlásoknál mindnyájunknak volt alkalma tapasztalni, miként igyekezett a kereskedő portékáját előtűnk jónak és értékesnek feltüntetni. Nemrégiben alkalmam volt egy ilyen ügyes kereskedőt megfigyelni. Modora barátságos és megnyerő volt, szavai pedig határozottak, úgyhogy azon benyomást keltették, miszerint minden szava igaz.

Mi evangélikus kereskedők vagyunk. Árunk, melyet eladunk, a könyvek. Ma sok könyvet nyomtatnak és a különböző kiadóhivatalok sok ügynököt foglalkoztatnak nyomtatványaik terjesztésével. «E világ gyermekei megragadják a sajtót és kihasználják minden alkalmat, hogy a nép közé mérges irodalmat hozzanak. Ha az emberek sátán befolyása folytán oly buzgón terjesztenek könyveket és iratokat, akkor ti sokkal nagyobb lelkesedéssel terjesztetek a nép között oly olvasmányokat, melyek felemelő és mentő természetűek.» (White E. G.) Nehéznek látszik napjainkban könyveket eladni. A rossz gazdasági viszonyok sokszor elzárni látszanak előttünk az eredményes munkának lehetőségét. A másik oldalon az emberi társadalom erkölcsileg oly mélyre süllyedt, hogy akárhányszor hallhatjuk: «Minek ez nekem, ha egy jó regényt hozott volna, szívesen megvenném.» Vagy pedig előfordul, hogy a szószékről akarják munkánkat megnehezíteni. Így azután úgy-e többször azt gondolod, kedves munka-

társam, hogy «az én területemen már lehet többé dolgozni.»

Nos, csak ne ijedj meg, ha azt mondom, hogy igenis lehet ott a területeden eredményesen munkálkodni. Igen, ha akar. Azonban egy feltételnek meg kell felelni, hogy naponként, óránként újabb eladási szereket igyekezzel kikutatni. Mint Isten munkatársai legyünk azon, hogy vigyük eredményesen előre a befejezéshez az apostol által megkezdett művet, és azért reggel, délután és este foglalkoztasson az a kérdés: «Hogyan lehetek eredményes könyvegyűjtő?» Ha így cselekszel, úgy jársz, mint az apostol könyvegyűjtője, akit egyszer egy területre helyeztek. Úgy kb. egy hétig csak nem eredménytelen volt minden fárado. Azonban ő ennek ellenére sem csüggedt, hanem egy magasabb céltól áthatva, bátran és nyugodtan tekintett felemelő jövőbe, mert tudta, hogy munkájának fogja koronázni. És mikor vezetője kérelmét meglátogatta, azt mondta, hogy azon eredménytelen napokban egy célja volt: «Én akarok tanulni itt ezen a területen könyveket eladni.» Törekvését ezután nagy eredmény koszorúzza.

Munkatársaim! Nekünk meg kell tanulni úgy fellépni, úgy beszélni, hogy a szegény Krisztus szerelme folytán készek legyünk feláldozni utolsó fillérünket; hogy közzé kerüljenek oly irodalom után vágyó népek, a mentő természetű; hogy felkészüljenek a jövőben tartott foglyok az isteni világosság után vágyó népek, és hogy az «agyondolgozott területen mindig nagyobb eredményt érjünk el. Úgy-e tudod: minél többször öntözöd el a földet, annál többet terem; és Izrael gyermekei hétszer járták körül Jerikó mág falai rombadőltek.

A meggyőző beszéd először is a könyv vagy iratnak alapos ismeretén alapszik. tesszük azért, ha bölcs Salamon mondja szerint úgy kutatóunk a könyvekben igazságok után, mint a bányász «az ezüst és mint a kincseket...» (Péld. 2, 4.) arra képesít majd, hogy mindezeket tudni mondani, ami őt érdekli, vagy a szüksége van. Ismerd jól a vevődet, akivel szemben állsz, és a könyvet, melyet neki akarsz adni, így vevőid igényét mindenképp ki tudod elégíteni és akkor eredményesen. Dr. Piorkowski (Berlin) azt mondta beszédében a textilárusok országos szűrésében: «Az eladás művészet, mely első sorban emberismereten alapszik.»

Egy utazótól, aki «pezsgőben utazott», kérdezték egyszer: «Miért veszik az emberek a pezsgőt?» «Mert megértetlenül veszik felelé, «hogy szükségük van rá». Merip

fontosabb árucikkeket vizsgáljuk mi az emberekhez? Legyünk a könyvek és irataink fontosságától áthatva, így odajutunk, hogy meggyőzően és lelkesedéssel tudjuk azon benyomásokat a vevőre átvenni, melyeket a könyv olvasása által nyertünk.

Vigyázz azonban, hogy ne beszélj túlsókat. Káros hatással van legtöbbször, ha fiatal könyvevangélisták sokszor túlélnek és a verőt nem engedik szóhoz jutni. Igyekezz vérvédet pozitíve befolyásolni, mivel a negatív hatás káros lehet. Például helyes, ha azt mondjuk: «Ezen könyvben mindig örömet fog találni.» Helytelen azonban: «ezen kiadást sohasem fogja megbánni», mert így a vevő a megbánás lehetőségére lesz figyelmes. A közbeszólásokhoz kapcsolódva, bizonyítsd be az illetőnek, hogy «éppen azért» jó az ajánlat. Mutasd vevődnek azt, amit magyarázol.

Mutasd be a könyvet egyszerűen, röviden, érdekesen és határozottan. Az előfizetéseket gyűjtő könyvevangélisták vigyázzanak arra, hogy ne egyes számok tartalmát emeljék ki, hanem igyekezzenek folyóirataikat általánosan bemutatni. Ezáltal elkerüljük, hogy családoknak érezze magát a vevő, és ajtaját nyitva tartod más alkalomra is. *Ha a könyveket és iratokat nem tudod jobban bemutatni az előnyomatott «Bemutatómódszer» nél, akkor ülj le és tanul addig, míg szóról-szóra tudod.* Őrizkedj, hogy a kínai imamalmok módjára daráld a könyvbemutatót, hanem vigyél be egy kellemes hangsúlyt. Válogasd meg jól szavakat. «Vigyázatok szavaitokra akkor, midőn hitetlen társaságban vagytok, mert ők igen gyakran rólátok vesznek példát. Legyen kedélyetek szent gondolatokkal áthatva s jól válogassátok meg szavaitokat. Könnyelmű és meggondolatlan szavak által ne akadályozzátok munkátok eredményét. (Könyvárások Kézikönyve 26. oldal.)

Tanuld meg a helyes, szabatos mondatalkotást, hogy érthetővé tedd magad. Amire nem tudsz válaszolni, ott inkább hallgass, gondolkodj a kérdésen, hogy máskor megfelelhess rá. Hozz fel oly bizonyítékokat, melyek megállják helyüket.

Legyen egész beszéded áthatva egy szilárd akaratától, miszerint határozott célod a könyvet vagy iratot az illetőnek eladni.

Ne engedd különböző megjegyzések és közbeszólások által magad a könyvtől elterelni, hanem térj mindig vissza a könyvhöz és hangsúlyozd annak előnyét.

Mielőtt hazulról elindulsz, mutasd be a könyvet valakinek. Ha ketten dolgoztok együtt, akkor mutassátok be egymásnak reggel és este, és hajólj meg a bírálat előtt. Ennek mindig nagy áldását láttam. «Kelj fel és feküdj le a könyvterjesztés munkáját for-

gatva az agyadban.» Ilyen munkának eredményesnek kell lenni. Egy eredményes könyvevangélista annyira át volt hatva a munka szellemétől, hogy álmában is bemutatta a könyvet. A nyitott ablaka alatt néhány ember állott. Másnap eljutt azokhoz. Azt mondták: «Mi ismerjük már ezt a könyvet, mivel az éjjel ablaka alatt álltunk és hallottuk, amint álmában ugyanezt mondotta.» Már éjjel, álmában adta el a könyvet, reggel az illetők csak kifizették.

Ha többször nem bírsz eredményesen dolgozni, légy elég kitartó és elég erős, hogy ezt is el tudd viselni. Tartsd mindig felfelé fejedet, nézz erősen és biztosan a jövőbe, s törekedj úgy fellépni és úgy bemutatni a könyveket, hogy ott, a területeden sok könyvet és sok iratot helyezhess el, hogy az utolsó lélek is megnyerve, eljöhessen az Úr dicsőségben.

Lenk J.

Kiadóhivatali közlemények.

Statisztikánkban nincs felsorolva a Világ reménye, Fénysugarak és Gyermekekész, mert ezekből csak egészen jelentéktelen mennyiség fogyott el. Reméljük, hogy ősszel, mikor az eladott könyvek mennyisége általában emelkedni szokott a kedves könyvevangélisták ezen könyvek terjesztésére is fognak gondolni. Különösen a gyermekek számára való «Gyermekekész» és az ifjúság számára való «Fénysugarak» részére jön most a kedvező terjesztési lehetőség.

Mivel a 3 számú «Idők Jelei» szept. 5-én és a 10. számú «Élet és Egészség» szept. 12-én már szétküldésre készen áll; mindkét folyóiratból csakhamar ismét két-két számot küldhetünk.

Az «Élet és Egészség» egész évi előfizetési ára már ez év júliusa óta 6 pengő az előbbi 5:50 pengő helyett. Kérjük az összes könyvevangélistákat, hogy vegyék ezt figyelembe.

Az új előfizetési blokkal való munkálkodásnál, a megrendelőnél ne a felső, hanem az alsó, tehát kopírozott nyugtát hagyjuk hátra. A kiadóhivatalnak a felső megrendelőlapot a felső nyugtával egyidejűleg kell beküldeni. A megrendelőlap egymagában már csak azért sem elégséges, mert a könyvevangélista neve nem tünik ki belőle és számunkra a pontos nyilvántartást is lehetetlenné teszi. A megrendelőlap másolata a könyvevangélistánál marad.

Különböző oldalról egész általánosságban írott panaszokat kaptunk, hogy folyóirataink szétküldése rendszertelen és sok tévedés fordul elő. Az ilyen közlésekkel mit sem kezdhetünk, mert a mi szétküldési rendszerünk a

lehető legpontosabban működik. Ellenben az olyan reklamációkat, melyek a megrendelő nevét, pontos címét a könyvevangélista nevével és a tévedés módját tartalmazza, alkalmunk van megvizsgálni. Kérünk ezért benneteket, hogy pontos adatokat tartalmazó reklamációkat juttassatok hozzánk.

Sajnos kapunk maguktól a megrendelőktől is olyan reklamációkat, melyek érthetetlenek előttünk, mert mi nem rendelkezünk az illetők megrendelési-lapjával. Ez a legtöbb esetben onnét származik, hogy a könyvevangélisták anyagi nehézségeik folytán a kiadónak járó előfizetési összeget nem tudják beküldeni és ilyenkor a megrendelő-lapot is visszatartják. Ezáltal nagy nehézségek állanak elő, mert a megrendelők megcsalva érzik magukat. Ezért a legsürgősebben kérjük az ilyen eljárás abbahagyását. A cédulákat minden esetben pontosan küldjétek be, és ha valaminek folytán egyszer nem tudjátok is a teljes összeget azonnal beküldeni, igyekezzetek azt amily gyorsan csak lehetséges behozni. Az Unió könyvevangélista vezetővel egyetértésben komolyan kell közölnünk, hogy azok a könyvevangélisták, akik a megrendelési lapok visszatartása által nekünk nehézségeket okoznak, és azok akik az előfizetési összegek fizetésével túlsokáig várakoztatnak, egy olyan osztályban lesznek áthelyezve melyben csupán könyvekkel dolgozhatnak melyeket a kiadóhivatal csak utánvétellel továbbíthat.

Kimutatás

a kiadóhivatal által 1927. júl. havában a könyvevangélistáknak küldött könyvekről és iratokról:

Gondolatok, füzve	79 drb
« kötve	64 «
Jó angyalok, füzve	26 «
« kötve	120 «

Jézushoz vezető út, füzve	—
« « « kötve	44
Idők Jelei, füzve	46
« « « kötve	22
Egészség és Jólét füzve	27
« « « kötve	155
Az Idők Jelei	1030
« « « előfizetőknek	340
Élet és Egészség	3539
« « « előfizetőknek	6238

Könyvev. névsora, akik munkacéljukat elérték, illetve túllaladták.

Keletmagyarországi egyesület:

Név	Óra	Eredmény
Belánszky J.	150	292'25
Kopanyiza P.-né	140	144'—

Középmagyarországi egyesület:

Név	Óra	Eredmény
Tokos G.	191	514'38
Korsós I.	167	249'25
Kakula I.	148	189'—
Spitzer Gy.	136	179'50
Drechsler S.	135	167'—
Szabó S.	135	144'40
Dzur A.	112	131'—

Nyugatmagyarországi misszióterület:

Név	Óra	Eredmény
Zámbó F.	137	255'—
Tóth F.	129	80'—
Fekete V.	122	251'—
Szabó B.	121	301'—
Varga S.-né	119	295'—

A magyar Unió 1927. évi július havi kimutatása.

A terület megnevezése	1926		1927		1927-ben tehát +többlet —kev.		Egy állandó könyvev. átlag						Összesen 1927	
	Forgalom		Forgalom		könyv- ev.	forgalom pengő	dolgozott			árusított				megvert lelkek könyv- ev.
	könyv- ev.	pengő	könyv- ev.	pengő			napot	órát	naponta	havonta	naponta	óránként		
Kelet magy. egyesület	áll. 17	2.893'60	13	1.843'35	— 4 —	1.050'25	12	73	6	141'02	11'89	1'94	—	17
	alk. 8	509'76	4	212'60	— 4 —	297'16								
Köz. magy. egyesület	áll. 24	3.589'44	19	3.186'44	— 5 —	403'—	18	103	6	167'70	9'34	1'62	4	27
	alk. 12	483'24	8	279'—	— 4 —	204'24								
Nyug. Magy. Misszió-ter.	áll. 13	3.141'12	15	3.107'03	+ 2 —	34'09	17	98	6	207'13	12'18	2'10	—	18
	alk. 8	652'56	3	310'50	— 5 —	342'06								
Összesen	áll. 54	9.624'16	47	8.136'82	— 7 —	1.487'34	16	91	6	171'95	11'14	1'89		
	alk. 28	1.945'56	15	802'10	— 13 —	843'46								
Összevadás		11.269'72	62	8.938'92	— 20 —	2.330'80							4	62

Felhívás a Magyar Unió testvéreihez.

Kedves testvéreim az Úrban!

Az Úr áldjon meg benneteket ezen sorok olvasásánál!

Julius hó 15—24-ig mint könyvevangélista vezetőknek áldásos üléseink voltak a fridensau misszióiskola épületében, ahol többek között az alábbi kérdés is megbeszélés tárgyát képezte:

Szükségünk van-e több könyvevangélistára?

A Divízió és az összes Unió vezető atyafiak tisztában voltak azzal, hogy miután a könyv és iratterjesztés egyikét képezi a legjobb és legeredményesebb eszközöknek, mely által a világot megismertethetjük a jelenvaló igazság alapelveivel, azért kénytelenek vagyunk a könyvevangélisták számát felemelni. A Magyar Unió bizottsága hasonló véleményen van és azt a kívánságát nyilvánította, hogy az állandó könyvevangélisták számát minden területen emeljék.

A Megváltó szavai Máté 9, 37-ben: «Az aratnivaló sok, de a munkás kevés.» kíváltképen a mi napjainkban bírnak érvénnyel.

Itt az idő!

White testvérnőnk egyik jólismert bizonyossága állandóan füleinkben csengjen és szívünkig hatoljon: «Itt az idő, mikor a könyvevangélisták által nagy munkát kell végezni. A világ alszik. Ezért kell az órállók vészjelzőinek megszólalniok, hogy az alvók veszedelmük tudatára ébredjenek. Az egyházak és gyülekezetek nem ismerik meglátogatottságunkok idejét. Az igazságot gyakran a könyvevangélisták munkája révén ismerhetik meg a legjobban. Aki az Úr nevében vonul ki, az egy hírnök, aki a sötétségben és tévelygésben levőknek eljuttatja a Krisztusban való hit és az Isten törvényének való engedelmesség általi üdvösség örömhírét.»

Ma már, mikor a vallásos irodalmat az egészségügyi könyvektől és iratoktól teljesen különválasztva terjesztjük, meg van adva annak a lehetősége, hogy jóval több könyvevangélistát állítsunk munkába.

Az egészségügyi irodalom terjesztése megfelel Isten akaratának.

Mivel az Isten népe között könnyen felszínre kerülhet az a gondolat, hogy az egészségügyi irodalom terjesztése nem is olyan fontos, azért helyénvalónak találom itt White testvérnő néhány erre vonatkozó bizonyosságát idézni. A könyvtárak kézikönyve 50. és 51. oldalain a következőket olvashatjuk: «Az egészségügyi irodalmat kezdetben nem részesítették azon figyelemben, melyet az megérdemelt. Voltak ugyan elég szép számmal olyanok, akik nagyra becsülték azt, azonban a legtöbben nem tartották érdemesnek arra, hogy a világba szétküldjék. Azonban gondoljuk meg, vajjon mi tehetne egy népet alkalmasabbá azon igazságok elfogadására és hirdetésére, amelyek egyedül készíthetnek bennünket elő Krisztus eljövetelére, mint annak felismerése, hogy egész nemzedékünk az egészségre, a testi és lelki erőre nézve egyaránt káros szokásoknak hódol és hogy a mai kornak egy egészségügyi reformáción kell keresztül mennie. Vajjon nincsen-e a világnak arra szüksége, hogy az egészségügyi reform fontosságáról felvilágosítottassék? Vajjon nincsen-e az embereknek azon fontos igazságokra szükségük, melyeket az egészségügyi irodalom tartalmaz? . . . Azzal a közömbösséggel, mellyel sokan az egészségügyi irodalom iránt viseltetnek, megbántják magát az Istent. Isten nem akarja, hogy az egészségügyi reformot elvállasszuk a nagy munka többi ágától. Az egészségügyi

munka ép oly sok jelenvaló igazságot tartalmaz, mint az evangéliumi mű bármely ága. Ha az egyik ágat különválasztjuk a másiktól, nem végezhetünk egész és tökéletes munkát.»

A könyvterjesztés fontossága.

White testvérnő írja: «A könyvterjesztés fontossága állandóan szemeim előtt lebeg!... Ne engedjük magunkat most feltartóztatni!... Aminek meg kell történnie a világ figyelmeztetése érdekében, annak haladék nélkül kell megtörténnie.»

Braun atyafi, az osztrák egyesület előljárója a «Büchersendbote» német közlöny által a következőket közli velünk:

„**Könyvterjesztés Ausztriában.** A könyvterjesztés Ausztriában igen nagy fontos evangéliumi munka. Ausztria nagyrészt az Alpok hegyláncolata borítja és a hegyormot az örök hó fed. A legnagyobb fáradtsággal juttatják el a könyvevangélisták üzenetét ezen alpesi lakóknak. És mily gyakran kell az utat kétszer is megtenniük! Mivel a könyvek és iratok közvetlen eladása törvényileg tiltva van, így hát csak megrendeléseket lehet felvenni. Nem egyszer megtörténik, hogy a papi figyelmeztetés folytán lakosság vonakodik a leszállításnál átvenni a már megrendelt könyvet. De hogy az ilyen miként jutalmazza a mi hűséges ösvénykutatóinknak a munkáját, azt az alábbi csodálatos tapasztalat mutatja:

Riegler Mária testvérnő Wienerneustadtból, Alsóausztria hegyvidékén dolgozik Lilienfeld mellett. Lent a völgyben fekszik egy igen gazdag Ciszterci rendű kolostor. Egyik napon a testvérnő megpillantott fönt a hegyen egy félig elrejtett házat és bejött oda, hogy felkínálja iratait. Nagyon elcsodálkozott azonban, mikor egy 30 év körüli ember kérdéseket tett fel neki és vizsgálta őt, hogy csakugyan hisz-e a Szentírásban. Ő elcsodálkozására a fiatal emberben egy 34 tagú keresztény gyülekezet vezetőjét találta elrejtve, senkitől sem sejtetve a hegyek között. Miután az atyafiak néhányszor ezen «valdenseket» felkeresték, nekem is előjogom volt meglátogatni őket és néhány órányi jövetelt tartani velük. Steinhauer atyafi, a vezető és egyúttal alapító a következőket beszélt el nekem:

Már a háború alatt indította őt Isten Lelke, hogy vallásos tárgyak felől gondolkodjék. Midőn ezt a kórházban a kath. pap előtt feltárta, azt a választ kapta, hogy nem szabad ilyen titokzatos dolgok felől elmélkednie. Ez a válasz azonban nem tudta kielégíteni. A háborúból való visszatérése után a kolostorból kikölcöszött egy új-testamentumot és éjjel nappal kutatott benne. Ekkor megtalálták őt a «komoly bibliakutató» könyvárusai. Három napon keresztül hiába kísérelték őt rábeszélni arra, hogy lépjen be közösségükbe, ő világosan kimutatta nekik, hogy a Szentírás eljövendő ítéletről és az ezeréves békebirodalomról beszél. «A Sátán önt már teljesen hatalmába kerítette — megdöbbentek — ön el van veszve» és ezzel eltávoztak. Röpiratukon olvasta a bécsi kiadománytaluk címét, ahonnét egy teljes Bibliát óhajtott beszerezni; nagy öröme ajándékot küldöttek neki egyet. Steinhauer atyafi saját kutatásai révén megismerte a kereszténység a tizparancsolatot a szombattal, az urvacsorát a lábmosással, a szentély tanát, de a 23. század nap-év jelentőségét nem. Továbbá nem ismerte még Krisztus eljövetelének közelségét, az idők jeleit, az egészségügyi reformot, és ő maga 70 tagot keresztelt és önmagát a legöregebb testvér által kereszteltette meg. Steinhauer atyafi azt is látta, hogy a Biblia az Isten népéről beszél, melynek minden nép között kell léteznie s ezért hitte, hogy Ausztriában is vannak, de semmit sem tudott felőlük. Látomást is kapott arra nézve, hogy a gyülekezet megalapításának napján, május 27-én a Krisztusban lévő testvérei föl fogják őt keresni és ugyanezen a napon jött hozzá Riegler Mária könyvevangélista testvérnő, hogy megmutassa nekik az utat.

A kolostor lelkészei előtt azonban nem maradt rejtve a dolog, mert miként a hegyipatak a völgybe folyik, úgy igyekezett az élő víz is lejutni oda. A csodálatos

figyelmeztették a veszedelemre. A kolostor favágói körülzárták a házat és az atyafi börtönbe került. Ott egy régi törvényszakaszt tártak elébe, mely szerint az új Jeruzsálemről nem szabad prédikálni. Két-három havi fegyház, ismétlődés esetén pedig egy év fenyegette őt, de Steinhauer atyafi jól védekezett és a bíró felmentette. A kis sereg sziklaszilárdan állott, miközben annyira elzárták őket a világtól, hogy gyakran hat héten keresztül nem volt neki és a gyülekezetnek egy darab kenyere sem a házban. Az «irgalmas barátok» éhség-blokád által akarták megadásra kényszeríteni őket. Ép így a saját gyülekezetében támadt nehézségek sem tudták őt tapodtatnyira sem megingatni az Isten ígésétől. Két atyafi világgal házasodott össze és Steinhauer atyafi megtagadta tőlük az áldást, mondván: «Én nem áldhatom meg azon cselekedeteket, melyet az Ur nem tart jónak.» Egyes atyafiak ezért elhagyták a gyülekezetet, de nemsokára ezután bocsánatot kértek tőle, mert azon belátásra jutottak, hogy helytelenül cselekedtek. Steinhauer atyafi egyszerű, józan, mély vallásosságú keresztény, aki igen jó rendet tart fön gyülekezetében. Mivel nem állott rendelkezésükre evangéliumi énekeskönyv, az atyafi testi testvére maga is szerzett néhányat és valóban felemelő érzés volt hallgatni ezen egyszerű hegyi lakók ajkairól a Megváltó szeretetének megéneklését. Nemsokára egészen szorosán össze lesznek kapcsolva az Isten népével, amelyről ugyan sejtették, hogy létezik, de nem tudtak felőle semmit. Ki tudja, hogy mi mindent akar még az Ur a könyvevangélisták által mutatni nekünk az osztrák hegyek között!»

Számtalan hasonló tapasztalatot tehetünk már Magyarországon is az Isten kegyelme által. Az Ur már eddig is nagy dolgokat cselekedett a könyvevangélisták által a Magyar Unió területén és én szilárdan meg vagyok arról győződve, hogy a jövőben még nagyobbakat akar véghezvinni.

Isten angyalai kísérik a könyvevangélistákat.

A könyvevangélistának szép munkája van, mivel az embereket lakásukban és munkahelyeiken keresi fel és megmutatja nekik a menny felé vezető utat. A legmagasabb tudat azonban az, hogy angyalok kísérik őket ezen utjukon, mint a bizonyágokban is olvashatjuk: «Minden könyvevangélistának állandóan és határozottan szüksége van az angyalok közreműködésére, mert az általuk végzett munka rendkívül nagy fontosságú. Aki újjászületett és kész magát a Szentlélek által vezetetni és Krisztus szellemében minden tőle telhetőt megtenni; aki úgy dolgozik, mintha látná, hogy az egész menny miként figyeli őt, azokat **szent angyalok kísérik** és oktatják, akik azután előttük járnak és előkészítik számukra az utat.»

Az alábbi tapasztalat megerősíti ezen szavakat: Ross és Freier atyafiak a brandenburgi egyesületből a következőket írják: «G. községben dolgoztunk, ahol este éjszakai szállás után kellett néznünk, azonban úgy a vendéglő, mint a szénbánya kantinja már teljesen meg volt telve. Az Urban bízva mentünk azután egy ismerős asszonyhoz, akit azonban nem találtunk otthon. Mialatt mi megvacsoráztunk a leánya átment egy másik asszonyhoz, akinél úgy tudta van üres ágy. Ott azután bibliaórát tartottam és együttes ima után nyugalomra tértünk. Reggelre kelve, miután jó ellátásban részesültünk, elmondotta az asszony, hogy 14 nap előtt álmában két férfit látott házába jönni, akik éjszakára nála maradtak. Az lett neki mondva, hogy ezek az emberek vele együtt fognak férjéért imádkozni és Jézus szavait fogják hirdetni. Mikor mi oda mentünk, azonnal erre az álomra volt kénytelen gondolni és látta annak beteljesülését. Miután ismét kerestük az Urat imában és ígésében, örömteli és megindult szívvel mentünk munkánkba. R. atyafi még egy éjszakát töltött ott és alkalma volt ezeknek a jó embereknek még egyetmást mondani Jézus és a mi dicső üzenetünk felől. Zsolt. 107, 6—8.»

Magyarországon is már gyakorta előfordult, hogy a könyvevangélistákat angyalok jelentették be az embereknek és ily módon előkészítették számukra az utat. Isten igéretei «igen és ámen.»

A könyvevangélistát Isten hívja el.

Meyers C. K. atyafi, a generálkonferencia titkárának beszédéből idézzük a következőket: «Ha valakihez eljut azon felszólítás, hogy a könyvterjesztésre adja magát, akkor ez a felszólítás Istentől származik. A műnek egy osztálya sem ígér neki pénzügyi támogatást. Mint egykor Ésaías, arra van elhíva, hogy egyedül álljon. Őt se kecsegtette meg ígéret, mint az a gondoskodás, mely magában az elhívásban benne foglaltatott. A könyvevangélistával is hasonlóképpen áll az eset, hallja a szolgálatra való hívást és így válaszol: «Itt vagyok Uram, küldj engemet.» Megy és nem táplál reményt egyéb támogatásról, mint amely magában a hívásban tartalmazva van. Tiszteljük Ésaiaást, mert Isten hívása ily módon válaszolta meg. Tiszteljük a könyvevangélistákat is, akik ugyanezen hívást hallják és követik. Bizonyossággal feltételezhetjük, hogy európai könyvevangélistáinknak éppen a szívükön fekszik ez a munka, mint egykor Ésaíasnak. Egy este Lengyelországban olyan emberek tapasztalatait hallgattam, akik az elfogatás és megtámadás állandó veszedelem közepette dolgoznak. Ez nem képzelt félelem, hanem valóságos tapasztalat. Bezárták őket, elkobozták könyveiket, megverték őket, de ők ennek dacára sem hagyták abba munkájukat. Azok az emberek, akik ily szenvedéseket elviselnek és ennek dacára is helyükön maradnak, bizonyosan szívből végzik munkájukat. Bizonyosan tudom, hogy velem együtt tiszteljük a fogjátok azon testvéreket, kik munkájukban ily határozottan Istennel munkálkodnak együtt. Az ilyen munkássereg úgy gyülekezeteink mint egész népünk számára nagy segítség és bátorítás, mert a lelki életet magas színvonalon tartja.

Mindnyájunknak szól a meghívás.

Mi emberek, feladataink és kötelességeink teljesítése előtt gyakorta kifogásokat akarunk kitérni, különösen pedig akkor, ha ezek nehezeknek látszanak előttünk, de jóakarattal és bátorsággal csodákat fog művelni, mert hiszen a Szentlélek ereje is rendelkezésünkre áll. Midőn Jézus tanítványait oktatta, a következőket mondta nekik: «Hamar vesztek erőt, minekutána a Szentlélek eljő reátok; és lesztek nékem tanaim, úgy Jeruzsálemben, mint egész Judeában és Samariában és a földnek mind végső határáig.» Apoc. 1. White testvérnő írja: Ezen szavak: «Elmenvén e széles világra hirdessétek az evangéliumot minden teremtésnek.» (Márk 16, 15) Krisztus mindenegyest követőjéhez vannak intézve. Tehát néked is szólunk, kedves atyafi, kedves testvérnő, hogy ha egészségi állapotod engedi, menj ki az Ur munkaterületére.

Testvérek — igen érdemes!

Egy szombat reggel találkoztam Hilgenberg atyafival, aki most 86 esztendősen 30 évig fáradhatatlanul hirdette az üdvüzenetet házról-házra, könyvek és iratok által. Ez az atyafi mondotta nékem! «Örvendek, hogy olyan sok fiatal és erőteljes férfit látok a könyvterjesztés művében. — **Testvérek igen érdemes!** — Én még ma is szeretnék hozzájárulni, sajnos ma már gyenge vagyok hozzá.»

Rövid idővel ezelőtt Gyulán megtekintettem egy sírhalmot, mely egyik hűtestvérünk könyvevangélistánk tetemét takarja, aki hűen munkálkodott Megváltójáért, egészen addig míg ereje el nem fogyott. Most várja jutalmát, melyben az Ur eljövetelekor fog részesülni. Ez a két atyafi ma is örömmel dolgozna még az Ur szíllőjében, de az egyik már és nem bír, a másik pedig már halott.

Nem akarnád e kedves olvasóm az ő helyüket kipótolni és még ma elhatározni magadat arra, hogy követed Megváltód hívását? A munka időközben nem lett kevesebb, inkább még több. Ma még van alkalom, de jön az éjszaka, mikor már senki sem munkálkodik.

A munkatársul való meghívás Krisztus minden egyes követőjének szól!

Wicklein